

Skatteministeriet

12. april 2021
J.nr. 2021-2785

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 380 af 15. marts 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Carl Valentin (SF).

Morten Bødskov

/ Søren Schou

Spørgsmål

Det er blevet oplyst af Skatteministeriet, at dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med 10 lande medfører en ret til refusion for borgere fra disse lande. Hvilke 10 lande er der tale om? Vil ministeren tage initiativ til at genforhandle disse dobbeltbeskatningsoverenskomster med henblik på at fjerne denne ret til refusion, hvorved risikoen for svindel i det nye system for udbyttebeskatning kan begrænses? Det skal ses i lyset af, at landene, hvormed der er indgået dobbeltbeskatningsoverenskomster, må forventes også at have interesse i at minimere risici for skattesvindel.

Svar

Den præsenterede nye udbyttemodel er baseret på et princip om nettoindeholdelse af udbytteskat, dvs. at der indeholdes den korrekte udbytteskat samtidig med udbetaling af aktieudbyttet. Ved nettoindeholdelse af udbytteskat vil den form for svindel med refusionsanmodninger, der kendes fra udbyttesagen, ikke kunne forekomme. Og for udbyttebetalinger med nettoindeholdelse foretages efterfølgende stikprøvekontrol, hvor bankerne vil kunne komme til at hæfte for eventuel for lidt indeholdt udbytteskat.

Det vil også i en sådan model være nødvendigt at opretholde en mulighed for refusion af for meget betalt udbytteskat. Nogle aktionærer vil således ikke kunne benytte muligheden for nettoindeholdelse, fordi det ikke har været muligt at registrere dem på forhånd, fx hvis de ikke tidligere har ejet danske børsnoterede aktier og har købt aktier kort tid inden udbytteudlodningen. I disse situationer vil aktionæren, fx efter en indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst, have ret til refusion.

Adgangen til refusion i den præsenterede nye model er ikke ubetinget. For at kunne få adgang til refusion er udgangspunktet, at udbyttemodtageren er registreret på forhånd hos Skatteforvaltningen, og at refusionsanmodningen leveres via en bank, hvilket skal ske senest 6 måneder efter udbytteudlodningen.

Danmark har indgået 11 dobbeltbeskatningsoverenskomster, som indeholder bestemmelser om tilbagebetaling af udbytteskat. Det drejer sig om dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Argentina, Italien, Kuwait, Makedonien, Malta, Nederlandene, Polen, Schweiz, Tyskland, Uganda og Venezuela.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne indeholder typisk en frist på 3 år efter udløbet af det kalenderår, hvor skatten er opkrævet. Danmark er således forpligtet til ikke at lade en kortere frist gælde for disse lande.

Det er Skatteministeriets vurdering, at de ovennævnte krav, der skal være opfyldt for, at en udbyttemodtager kan anses for berettiget til refusion, ikke kan kræves opfyldt af udbyttemodtagere fra de pågældende lande, i og med at der ikke indgår sådanne krav i de respektive dobbeltbeskatningsoverenskomster i tilknytning til overenskomstens bestemmelse om ret til refusion.

Det bemærkes dog, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Italien henviser til den tidsfrist, der er fastsat i lovgivningen i den stat, der er forpligtet til at foretage tilbagebetalingen. Denne bestemmelse hindrer således ikke Danmark i at gennemføre tidsbegrænsningen på 6 måneder efter den nye model for udbyttebeskatning, mens de øvrige to krav om, at udbyttedtageren er registreret på forhånd hos Skatteforvaltningen, og at refusionsanmodningen leveres via en bank, ikke kan gennemføres.

Det skal understreges, at selve det forhold, at der også i en ny model er en mulighed for refusion, ikke betyder, at der tilbagebetales udbytteskat uden mulighed for kontrol. En udenlandsk investor, der måtte søge om refusion, vil således, uanset om det måtte ske som led i forudgående registrering eller i forbindelse med selve refusionsanmodningen, fortsat skulle afgive relevante oplysninger til Skatteforvaltningen. Og Skatteforvaltningen vil fortsat – som det er tilfældet nu – kunne kontrollere de oplysninger, der ligger til grund for refusionsanmodningen. Der er således ikke tale om, at betingelserne for kontrol af refusionsanmodninger svækkes med den præsenterede model, de vil tværtimod på flere måder forbedres.

Muligheden for nettoindeholdelse forventes i betydeligt omfang at reducere antallet af situationer med refusion, og Skatteforvaltningen vil derfor kunne fokusere kontrolressourcerne mod de resterende refusionsanmodninger. Dertil kommer, at med den præsenterede model vil refusionsanmodninger som udgangspunkt skulle gå gennem en bank, som skal vurdere, at aktionæren er berettiget til en reduceret skattesats, og at aktionæren er retmæssig ejer af udbyttet.

Det er i den forbindelse også vigtigt at være opmærksom på, at der er blevet investeret massivt i kontrollen på udbytteområdet, siden den formodede svindel fandt sted i 2015, så der nu er langt flere medarbejdere og helt andre procedurer på området.

Det er på den baggrund vurderingen, at der ikke vil være akut behov for at tage initiativ til genforhandling af de pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomster. Ved eventuelt kommende forhandlinger med de enkelte lande vil spørgsmålet om en ændring af de pågældende bestemmelser dog kunne rejses.